

[Fischer]

ne virksomhedsskattelettelse får de selvstændige naturligvis også glæde af den nedsættelse af personskatten, som 6 pct.-skattens fjernelse udgør. Det er fordele, der ikke mindst vedrører de mange tusinde mindre virksomheder inden for butikshandel og håndværk.

Det må gælde for denne del af erhvervslivet som for eksporterhvervene i øvrigt, at betingelsen for ny vækst er, at vi fastholder vor politik, som skaber generelle forbedringer af det danske erhvervsklima. Hvis vi holder fast ved den linie, vil de mål for øget afsætning og vækst, som vi har sat os, kunne komme hele erhvervslivet til gavn.

Det er nødvendigt at se behovet for skattelettelsen i denne overordnede samfundsmæssige ramme. Det drejer sig om konkurrencedygtighed, vækst og beskæftigelse. Vi skal skabe i tusindvis af nye arbejdspladser i det private erhvervsliv. Det kræver en markant omlægning af skattepolitikken, og vi har et godt udgangspunkt. Vi har vel nok den bedste arbejdsstyrke i Danmark både i den private og i den offentlige sektor. Nu gælder det om at benytte den bedre. Produktionen skal gøres større, og vi skal tiltrække langt flere udenlandske investeringer.

Men det gælder jo på de andre samfundsområder, som det gælder på skatteområdet, at vi i Danmark hele tiden må sammenligne os med de lande, vi først og fremmest skal konkurrere med. Det er derfor helt uholdbart, at den offentlige sektor i Danmark beslaglægger en væsentlig større del af bruttonationalproduktet end i de omkringliggende lande. Det er lykkedes for regeringen at standse væksten i det offentlige forbrug. Nu gælder det om gennem effektivisering og privatisering at mindske omfanget af den offentlige virksomhed.

I vistnok alle de år, vi har haft borgerlige regeringer, har oppositionen til venstre forsøgt at opstille et skræmmebillede om den påståede socialfjendtlige holdning, som disse regeringer skulle være udtryk for, og hr. Svend Auken indlæg i dag svigtede heller ikke på det punkt. 8 års virkelighed siger noget andet. Værdien af de sociale pensioner i faste priser er i dag højere end i 1982. Kunne vi dog så ikke undgå de udskjelser i debatten, også når det drejer sig om en ansvarlig og nødvendig begrænsning af den offentlige sektors opgaver? For når vi reducerer antallet af ansatte i den offentlige sektor, er det ikke et udtryk for et ideologisk felttog, men

simpelt hen udtryk for, at vi ikke har råd til at fortsætte med en offentlig sektor af den nuværende størrelse. Det er da i øvrigt også, hvad en ledende socialdemokratisk kommunalpolitiker og formanden for Kommunernes Landsforening klart har givet udtryk for.

Her er det vel, at vandene hidtil er skiltes mellem Det Konservative Folkeparti og Socialdemokratiet i holdningen til den offentlige sektor. Vi siger, at det nuværende omfang af den offentlige sektor simpelt hen er for stort. Har vi lov til at håbe, at Socialdemokratiet måske også efterhånden er ved at komme til denne nødvendige erkendelse? Tryghed i 1990'ernes Danmark – og hr. Svend Auken sagde meget om tryghed – skabes ikke ved at fastholde en offentlig sektor med en størrelse, vi ikke kan betale, men tværtimod ved fortsat effektivisering, øget produktivitet og moderniseringer, så velfærdssamfundet kan bevares på en ny og billigere måde.

Kendsgerningen er jo, at i det moderne Danmark, hvor classeskellene er væk, hvor de fleste borgere – kvinder og mænd – har arbejdsvilkår, der bærer mange fælles træk, uanset hvor i landet de befinder sig, har vi alle en fælles interesse i velfungerende vuggestuer, børnehaver og andre børnepasningsordninger, fritidshjem, skoler, sygehuse og plejehjem. De nære menneskelige forhold er vi fælles om. Der er ingen, der skal tage ideologisk patent som beskytter af den sociale velfærd; det er og bliver fælles gods.

Men én ting har vi også tilfælles: Vi skal kunne betale for alle disse goder. Derfor må vi hele tiden stræbe efter nye og mere effektive måder at indrette samfundets velfærd på. Denne indsats er nært knyttet til bestræbelserne på at sætte flere i stand til at klare sig selv.

Det Konservative Folkeparti vil arbejde for, at langt færre skal være afhængige af de offentlige kasser, langt flere skal tilskyndes til en aktiv personlig indsats til glæde for sig selv og for samfundet. Arbejdstilbud til unge kontanthjælpsmodtagere i stedet for automatisk udbetaling af passiv hjælp er udtryk for en sådan positiv holdning. Indsatsen for at løse arbejdsmarkedets strukturproblemer, som vi nu for alvor tager fat på, peger i samme retning.

Det er alle disse udfordringer til det moderne Danmark, som vi skal samarbejde om i Folketinget i erkendelse af de virkelige økonomiske